

התמודדות בני משפחה המטפלים באנשים עם דמנציה מתקדמת בקהילה – מחקר השוואתי בין מטופלי הוספיס בית ומטופלי יחידה לטיפול בית

קישור
למאמר

זוריאן רדומיסלסקי
רחלי ניסנהולץ גנות

ענבל הלוי הוכוולד
ג'יזל גרין

רקע

דמנציה מתקדמת משפיעה לרעה על התפקוד ומקצרת את תוחלת החיים. משפחת המטופל מושפעת מאוד מהמצב ונדרשת לעיתים לקבל החלטות קשות. טיפול פליאטיבי ינתן בדרך כלל למצבים בהם תוחלת החיים מוגדרת והוא לא ניתן באופן גורף לאנשים עם דמנציה בשלבי סוף החיים.

מטרת המחקר - להשוות לזהות ולבחון גורמים מנבאים לתחושות נטל, דיכאון, ביטחון במתן טיפול, ושביעות רצון של בני משפחה מטפלים באנשים עם דמנציה מתקדמת המתגוררים בקהילה. המחקר הינו השוואתי בין בני משפחה למטופלי יחידות הוספיס-בית לבין בני משפחה למטופלי היחידות לטיפול בית.

שיטות מחקר

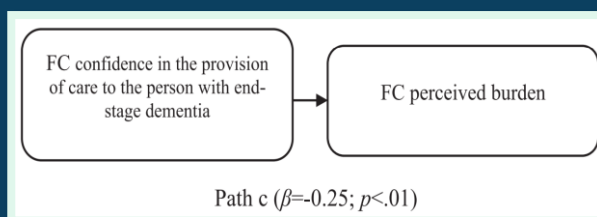
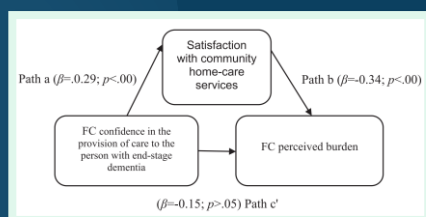
מחקר חתך בו מולאו 139 שאלונים שיועדו לבני משפחה המטפלים באנשים עם דמנציה מתקדמת המתגוררים בקהילה ומקבלים טיפול באמצעות יחידות לטיפול-בית או באמצעות הוספיס-בית.

ממצאים

- בני משפחה של מטופלים ביחידות לטיפול בית ביטאו רמות נטל גבוהות יותר, בהשוואה לבני משפחה מהוספיס הבית.

- נטל מטפל מושפע מגיל, דיכאון, ביטחון במתן טיפול, ושביעות רצון ממסגרת הטיפול של המטפל

- שביעות הרצון מהשירות היוותה גורם מתווך בין הביטחון במתן טיפול לבין תחושת הנטל של בני המשפחה המטפלים.

מסקנות והמלצות

- נטל גבוה של בני משפחה מטפלים משפיע הן על רווחתם והן על איכות הטיפול הניתן לחולים.
- בני המשפחה מהווים את הגורם העיקרי בתמיכה באנשים עם דמנציה החיים בקהילה, אך הם אוכלוסייה שקופה אשר כמעט ולא זוכה למענה מותאם ומדויק לצרכיהם.
- שיפור בשביעות הרצון של בני המשפחה, אם באמצעות זמינות, מיומנויות תקשורת ו/או מתן מידע אשר מהווים את אבני היסוד בטיפול הפליאטיבי, עשויים לשפר את תחושת הבטחון במתן טיפול וכך להפחית את רמות הנטל.
- טיפול פליאטיבי הינו שירות חיוני לאיזון סימפטומים, מתן תמיכה ומידע בשלבי סוף החיים ותועלתו הן לשיפור איכות הטיפול לחולים, והן עבור בני המשפחה הנושאים בנטל הטיפול.